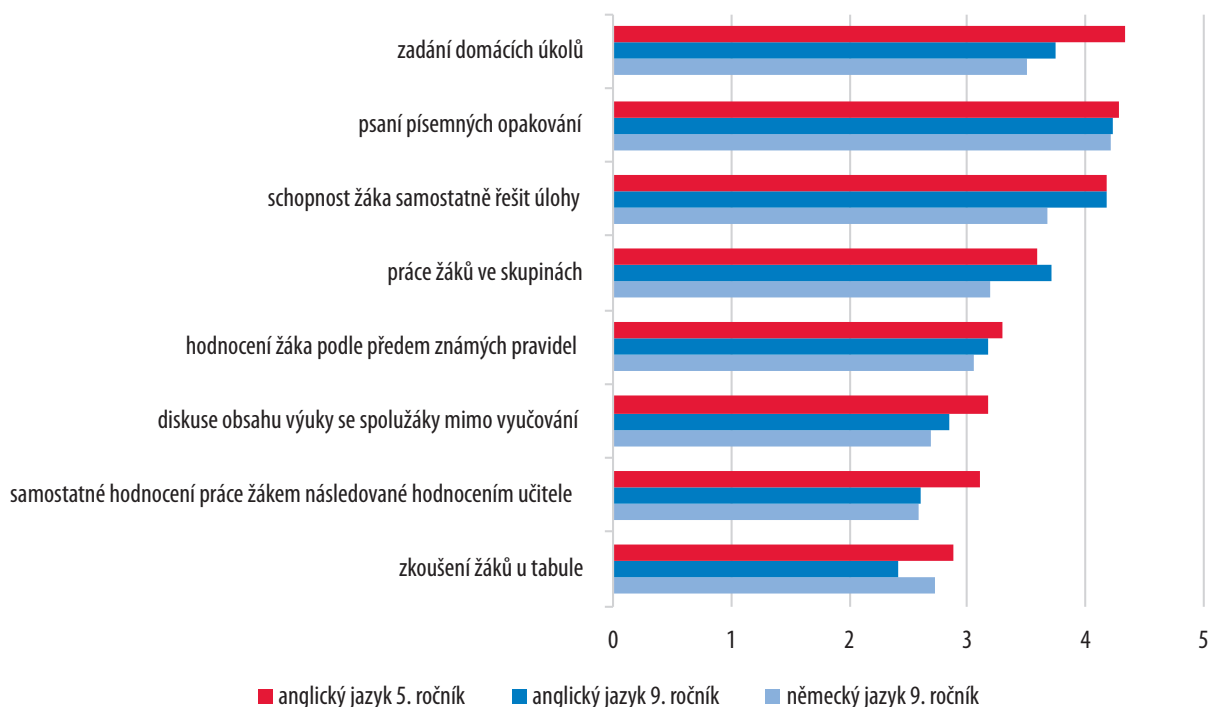

Míra výskytu situací ve výuce souvisejících s jazykovou gramotností podle jednotlivých předmětů – průměrná hodnota odpovědí žáků; pětibodová škála četností (1 = nejnižší četnost; 5 = nejvyšší četnost)

Existuje přitom **vysoká pozitivní korelace úrovně důvěry ve schopnost řešit úlohy a dosažené úspěšnosti ve výběrovém zjišťování úrovně jazykové gramotnosti**. Naopak méně častý byl výskyt situací souvisejících s hodnocením žáků (jasné vymezení pravidel hodnocení, spojení autoevaluace žáka a hodnocení učitele). Nižší četnost komunikace žáků o obsahu výuky mimo vlastní vyučování pak snižuje potenciál pozitivního vlivu této situace na rozvoj jazykové gramotnosti.

Třetí oblast hodnocení byla orientována na význam podkladů, které jsou podle názoru žáků učiteli využívány pro celkové hodnocení žáků. Žáci měli za úkol vybrat dva podklady s nejvýraznějším vlivem na jejich výslednou známku na vysvědčení. Graf č. 25 ukazuje, že nejsilnější vliv je přikládán písemným formám opakování, naopak nižší vliv má jak ústní forma zkoušení, tak samostatná práce žáků. Zároveň se vliv písemného opakování zvyšuje v hodnocení žáků 9. ročníku ZŠ. Za pozornost stojí, že **žáci uvádějící významný vliv písemného opakování na svou výslednou známku na vysvědčení dosáhli signifikantně lepšího průměrného výsledku, a to jak ve výběrovém zjišťování dosažené úrovně jazykové gramotnosti, tak ve známce na vysvědčení**. Podobný vztah nelze pozorovat v případě dalších podkladů hodnocení žáků. Z odpovědí žáků lze dovodit opomíjení pozitiv, která může přinést vyšší důraz také na jiné způsoby hodnocení žáků, než je písemné opakování (např. samostatná práce žáků, portfolia apod.).